

man. Det er et gammelt Griseri, slet ikke andet, siger jeg, gammel elendig Vane og Tradition. Den Smule Udgift til Anskaffelse af mere Service spiller ikke den fjerneste Rolle. Jeg havde egentlig tænkt mig, at den højtærede Justitsminister vilde have talt om dette Spørgsmaal, fordi Hygiejne jo hører ind under Justitsministeriet. Vi have i Aarenes Løb været med til at vedtage en hel Mængde Love i den Henseende. Jeg synes, at en Bestemmelse i denne Retning hygiejnisk vilde betyde noget.

Med Hensyn til Nævnet maa jeg hævde, at det vil være en god, en udmærket Foranstaltning at afløse de almindelige Retter med et folkeligt Nævn, og de Indvendinger, som ere gjorte derimod, betyde for mig ingenting. Man har sammenlignet det med det Nævn, der skal dømme i Tvistigheder om Heste- eller Kvæghandel, men man kan ikke sammenligne de to Ting, og ærede Medlemmer ville let forstaa hvorfor. Næmlig fordi der i sidstnævnte Henseende er Tale om Forhold mellem modsatte Interesser, ofte modsatte lokale Interesser, men her bliver der Tale om at føre Sognets Folk ind til at undersøge og mægle i en Mængde Sager, som udmærket godt kunne blive Genstand for Lægmandsafgørelse. Jeg nærer den Tillid baade til Husbond og Tyender, Arbejdsgivere og Arbejderne ude paa Landet, at hvor det drejer sig om en Karl eller Pige, som har svigtet den Tillid, man har vist dem, ikke opfyldt de Forpligtelser, man maatte stille, ville Tjenestefolkene egne Repræsentanter ikke tage en saadan Mands eller Kvindes Parti. Hvis det kun drejer sig om Bagaeller, vil man nok ogsaa faa Forholdet ordnet. Omvendt, hvis det er en daarlig Husbond, der stadig har Spektakler og Ufred med Folkene, idet der klages over Kost, Bolig o. s. v., tror jeg, man ikke i Almindelighed vil finde Mænd mellem Arbejdsgiverne derude, som ville forsvare vedkommende. Man vil se at bringe Sagen i Orden, og det kan man udmærket. Jeg tror, at Nævnet vil betyde noget dels til at jævne almindelige Stridigheder, og dels til at faa gennemført i Praksis de Bestemmelser af beskyttende Natur, der findes i Lovudkastet.

Nu kan man rimeligvis ikke vente, at dette Lovforslag vil blive gennemført i

denne Samling. Med den Stemning, som raader mellem Arbejdsgivere i dette Ting, repræsenteret ved det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) — de repræsenterere utvivlsomt mange andre Medlemmer, det mener jeg, man mærkede paa den Interesse og Tilslutning i Henseende til „Hør“, der mødte deres Taler —, kan man kun gøre Regning paa et Resultat i denne Samling, at vi ville beholde en Tyendelov, men flere Rettigheder vil man ikke give Tjenestefolkene. Men saa maa de Herrer være klare over, at saa bliver der ganske vist ingen Lov, men dermed ophører ikke Agitationen for at faa en anden Ordning af den Sag. Jeg finder, at det Tilbud, der her er givet til begge Parter, er rimeligt og retfærdigt, og tager man imod det med Velvilje, kan man gøre sig Haab om, at Loven gaar ud i Livet og gør udmærket Virkning. Men afviser man det blandt andet under Henvi- ning til, at de organiserede Tjenestefolk ikke ville have nogen Lovgivning paa dette Omraade, opnaar man kun at skade sig selv, thi saa vil den Uro, der nu findes, blive ved at bestaa, og Krævene fra Tjenestefolkenes Side ville ikke blive mindre. Man maa gøre Indrømmelser fra begge Sider, Indrømmelser baade i Henseende til Boligspørgsmaalet og Kostspørgsmaalet og for Tjenestedrengenes Vedkommende. Jeg beklager, at der har været den Stemning blandt Husbondene i denne Sal, det varsler ikke godt om Stemningen i det andet Ting. Skulde det vise sig, at Husbondernes Repræsentanter deroppe stille sig paa samme reaktionære Standpunkt som her og sige: Det er godt nok, som det er, vi skulle have nogle smaa vage Bestemmelser om, at Boligen skal være ordentlig og ikke andet, Ferier kan der ikke være Tale om, lad Tjenestefolkene more sig, som de pleje, rejse til Dyrskuer og Markedsgøgl, lad dem faa lidt Dans eller lad dem cykle ud om Aftenen, og hvis man blot vil stryge Hustugten, som for Resten for de flestes Vedkommende er afskaffet, saa betyder det ingenting. Jeg tvivler ikke om, at det store Flertal af Tjenestefolkene, naar de faa Sagen forelagt og komme til grundig Overvejelse af den, vil se ganske anderledes paa Forholdet end f. Eks. Bestyrelsen for Tjenestepigeforeningen her i København. Hvis der blev indkaldt et Møde her i Køben-